

draginta, & quandoque anno, uel biennio uigebunt. quod antiquis sæpenumero obseruatum leges.

17 Motus terræ fluuiorum ostia per eruptionem terra iniecta, ita quãdoque occludit & obstruit, ut particularia locorum diluua, & urbium subuersiones der repente attulisse historijs proditum sit.

Motus terræ diluuiorū authores

18 In mediterraneis, terræ motus pauciores quàm alibi sæuiunt: quòd illic solum non ita excauatum sit, ob maris & aquarum incursum fluctuúmque elisionem crebram.

19 Loca meridionalia minus quàm septentrionalia, terræ motui opportuna esse tradunt: propter calorẽ qui illic terræ poros aperit, & quidquid est uentorum uel spirituum in ambientem exhaurit. Quod in borealibus contrario se habere modo, cum experiẽtia docet ratio.

Loca terræ motui opportuna.

20 In montuosis locis frequentius terræ agitatio time tur, quàm in planis: quia sub his cauernæ magnæ & spirituosæ plurimùm latent.

Mōtuosa loca.

21 Circa antrosa (ut sic dicam) loca ad quæ procumbit mare, tellus sæpenumero intremiscit: quòd mare spiritum exitum molientem, in sua penetralia remigrare cogit: qui postea uiribus reparatis ad pulsandum & mouendum fortior euadit.

Antrosa loca.

22 Fortis & diuturnus motus, quia meatuum terræ angustiam arguit, & spirituum multitudinem, nec non laterum terræ soliditatem & constantiam: idcirco tardè cessare consueuit,

Qui terræ re motiōgiōres.

23 Autumno & Vere, per quæ tempora (ut superius monuimus) uigent fulmina, terras crebrius moueri

Quo anni tẽpore uigean tẽrre motus.

quàm